

“Allt är inte bra. Oavsett vad regeringen försöker få oss att tro. Jag har sett sanningen, jag vet vad de vill dölja. Frågan är bara om det spelar någon roll. Snart finns det ändå ingen kvar. Men jag vill inte sluta som dem.”

Den Stora Pandemin svepte in över världen år 2020 och fick snabbt grepp om mänskligheten. Samhället stängdes ned och allt fokus lades på att stoppa smittan och rädda så många som möjligt. Ett år av regler och restriktioner, upprätthållna av goda samhällsmedborgare och av den nyinrättade polisenheten Vipol (Viruspolisen) följde. Efter en massiv vaccinationsinsats kunde smittan till sist förklaras oskadliggjord i landet. Samhället kunde återgå till det normala.

Det är i alla fall vad den officiella historien säger, och vad majoriteten av medborgarna känner till. För dig och ett fåtal andra skiner sanningen igenom under korta stunder, när myndigheternas signal tappar greppet om din hjärna...

Den Stora Pandemin kom och samhället stängdes ned, men det gick inte fredligt till. Desperationen efter förnödenheter och det så livsviktiga vaccinet, som till en början inte räckte till alla, ledde till våld och vandalism i allt ökande takt. Den starkes rätt rådde. En liten grupp styrande politiker hade förutseende nog stängt in sig i en skyddsbunker och planerade för maktövertag. I samarbete med forskare kunde de presentera ett vaccin som inte bara skulle räcka till alla medborgare, utan som också innehöll nanobotar kontrollerade av den nya regeringen.

Nanobotarna transporterade sig till den plats i hjärnan där synnerven knyter an till syncentrat, och ersatte sedan de faktiska synintrycken med den signal myndigheterna ville förmedla. Bilden visar ett blomstrande samhälle precis som det var innan pandemin, och hjärnan fyller i det som saknas vad gäller övriga sinnen. Vipol kvarstår som säkerhetsenhet direkt under regeringen och kontrollerar samhället och dess medborgare via samtliga kommunikationsmedier, sina drönare och agenter. Politikerna i bunkern har numera all den makt de önskat sig, och majoriteten av medborgarna vet inte ens vad som har hänt.

Det finns dock enstaka individer därute som tack vare en genetisk variation ibland kan kringgå nanobotsignalen. Den nya regeringen ser detta som ett allvarligt hot och vill eliminera alla sådana individer. Det går inte att veta vilka andra som har variationen eller vilka som är Vipols agenter, så vaksamhet och försiktighet är nycklar till överlevnad. Samtidigt skapar det en misströstan och rädsla hos den som tvingas leva i en sådan omfattande lögn. Det är nästan som om man aldrig fick slippa isoleringen från pandemin.

En motståndsrörelse har dock uppstått ur samhällsspillrorna; Kaukas. De har nyligen lyckats hacka sig in på regeringens nanobotsignal, och även om de inte kunnat stoppa den helt så motverkar de den kontinuerligt. Detta gör att nanobotarna måste rensas och uppdateras för att deras grundfunktion ska fortsätta vara aktiv. Blinda medborgare märker förstås inte av det. Det är bara individerna med genvariationen som måste göra det “manuellt”, genom att se till att utestänga så många intryck som möjligt och fokusera på uppdateringen när den sker. Att inte genomföra uppdateringen skulle innebära att Vipol får en omedelbar flagga om dig och var du befinner dig, och att de då kan komma för att eliminera dig. På sista tiden har de här uppdateringskraven kommit tätare, och nu behöver man uppdatera var åttonde minut under hälften av dygnets timmar för att hålla signalen aktiv.